

paa Sjælland" i Overensstemmelse med Fællesudvalgets Forslag.

Endelig er jeg bleven underrettet om, at Folkethinget i sit Gaarsmøde har valgt Statsrevisor B. Christensen og Statsrevisor Høgsbro til Statsrevisorer med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

Dette Møde afholdes, som ærede Medlemmer ville erindre, til Modtagelse af en Meddelelse fra Conseilspræsidenten. Den Skrivelse, jeg har modtaget fra Conseilspræsidenten, og som er dateret fra idag, lyder som følger:

Idet jeg herved har den Ære at meddele Hr. Formanden, at det har behaget Hns Majestæt Kongen at befale, at Rigsdagens nærværende ordentlige Samling skal sluttes idag, Lørdagen den 15de Mai, tillader jeg mig at anmode Dem om, naar Landstingets Forhandlinger ere tilendebragte, at ville opfordre Medlemmerne til at famles med det andet Things Medlemmer i Folkethingsalen for der at modtage det Allerhøjeste Budskab, som det er mig overdraget at meddele Rigsdagen.

Naar Liden til dette samlede Mødes Afholdelse er aftalt mellem D'Her. Formænd, tør jeg ubbede mig Meddelelse desangaaende."

Conseilspræsidiat den 15de Mai 1875.

C. A. Fønnesbech.

J. Holten,
fung.

Til

Formanden for Landstinget.

Dette Møde for begge Things Medlemmer har jeg Grund til at tro vil kunne afholdes om trent Kl. 2, altsaa ikke ret længe efter det Møde, i hvilket vi nu befinde os.

Forinden jeg slutter Samlingen, skal jeg bemærke, at der paa de Herrers Bladser er omdelt en skematisk Oversigt over Rigsdagens Virksomhed i den ordentlige Samling 1874—75. Dette er en Oversigt i en noget anden Form og paa en noget anden Maade, end den tidligere er bleven meddelt fra Formandspladsen. Grunden hertil er den, at man for de 25 Aar, der ere forløbne fra 1849—1874, fik ved Bureauet udarbejdet en samlet Oversigt over Rigsdagens Virksomhed, og til denne for den 25-aarige Periode affattede Oversigt har man ment, at det var bedst at slutte Oversigterne for de følgende enkelte Aar. Det er derfor flet i Aar, og der vil vistnok af følgende Formænd blive fulgt den samme ensartede Fremgangsmaade. Det vil især vist neppe være Tilfældet, at den nye skematiske Oversigt efter sin Beskaffenhed som skematisk kan hændrage større Interesse paa sig end den, som de tidligere meddelte turde vente; men det er ialtsald den Længsøgen, der ligger bagved, som jeg nu har berørt.

Skvad Samlingen selv angaar, vil det jo er-

indres, at den begyndte den 5te Oktober forrige Aar, og at den saaledes, naar vi tage idag den 15de Mai med, har været 223 Dage. Af disse 223 Dage er til Juleferien medgaaet 18 Dage og til Paaskeferien 12 Dage, og i hele det Lidsrum, hvori Samlingen er holdt, er der forekommet 28 Søn- og Helligdage. De Dage, paa hvilke Rigsdagen ikke har kunnet holde Møde, udgjøre saaledes 58. Naar man nu fra disse 223 Dage, som Samlingen overhovedet har været, drager disse 58 Dage, paa hvilke der ikke har kunnet holdes Møder, bliver der tilbage 165 Arbejdsdage, og i dette Lidsrum har Landstinget holdt 94 Møder. Misforholdet mellem Arbejdsdagens Tal og Mødernes Tal er saaledes synligt; men dette Misforhold har paa ingen Maade sin Grund i Mangel paa Beredvillighed fra Landstingets Side, men ene og alene i Mangel paa Arbejdsstof, og det vil jo ikke være undgaaet Opmærksomheden, at der tidt behøvedes megen Omfiigt for endog blot at faae det til at gaa med at holde Møder, ikke at tale om, at mange af vore Møder have været meget korte. — En Følge af, at Arbejdet ikkun har været os tilmaalt i saa lidet Omfang og derhos har maattet spredes over en saa lang Tid, nu paa 8de Maaned, har været — og det har ikke kunnet være anderledes — at Interessen hos Landstingets Medlemmer noget maatte svækkes, og at Mange maatte være enten ligesvemnede til eller i alt Fald stærkt fristede til at være borte oftere og længe, end det ellers vilde være blevet Tilfældet. Derfor have ogsaa ikke sjældent Landstingets Bladser været tyndt nok befattede, og ogsaa den Gjerning, der øves udenfor Møderne, i Samraad at pleie Overveielse om Et og Andet, som skal aftales eller forberedes, har maattet lide skjendelig, da det jo let hænder, at netop de ere borte, som det i det givne Dieblik mest maatte komme an paa at have tilstede.

En Samling, der er saa lang som denne, stiller overhovedet, selv uanset det usforholdsmæssig ringe Udbytte, som den har givet, saa store Fordringer baade til Tid og Kræfter, at de vanskelige kunne fyldestgøres, allermindest af Mænd, der have andre vigtige Interesser at varetage baade i det offentlige og i det private Liv, ikke at tale om, at man jo heller ikke tør vente, at Befolkningen under saadanne Omstændigheder skulde kunne have Udholdenhed nok til at følge med og til at bevare for os den Tilslutning til vor Gjerning, som vi dog saa nødig kunne undvære. — Jeg feiler derfor neppe, naar jeg udtaler, at der i alt Fald her i Landstinget er en levende Erkjendelse af, at Gjentagelser af saadanne Samlinger som den nærværende vilde være meget beklagelige. (Hør, hør!).

Med disse Ord, som jeg i dette Dieblik ikke har kunnet tilbageholde, skal jeg i Genhold til den Skrivelse fra Conseilspræsidiat, som jeg før oplæste, erklære Landstingets indværende Samling